

אנשים

קאי: "זה נכון שאתמול אכלתם תריסר שרים?" "מה אתה מדבר?" נעלב לוממבה. "אנחנו תלוינו אותם בכיכר המרכזית, וכולם ראו את הגוויות שלהם שלמות." "אתם רואים!" פנה אשכול אל הישראלים שליוו אותו, "רק אצלנו אוכלים את השרים."

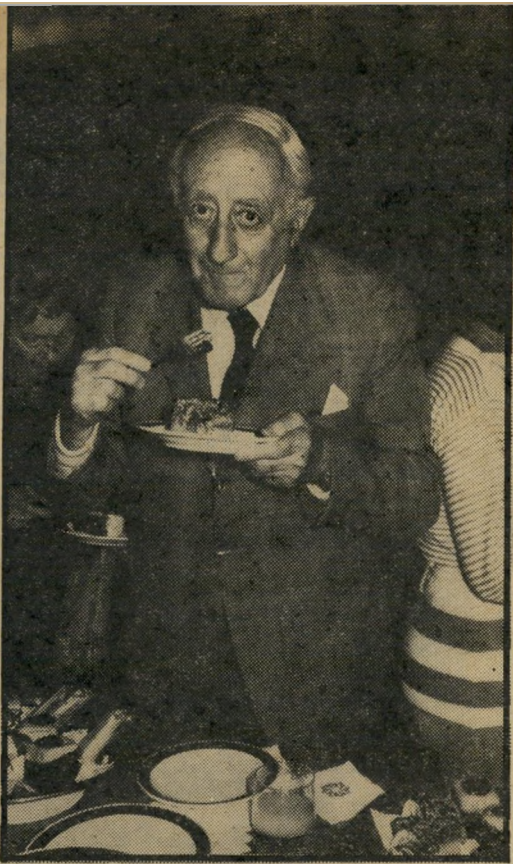
אחרי ששרי-החוף, משה דיין, ורק את הפצצה שלו כי כנס החיילים היהודיים המשוחררים, לא יכול היה יושב ראש סיעת-המערך בכנסת, ח"כ משה שרון, שלא להיזכר ב"סיפור עוד מתקופתו של פינחס ספיר המנוח. שחל סיפר כי ספיר פנה אליו פעם, אחרי התפרצות של דיין, ואמר לו: "משה דיין יקח בחורה, לאנס אותה באמצע דיונוגוף, והפופולריות שלו תעלה. אני אקח אשה זקנה, שתתחנן לפני שאשכב איתה, והיא יהיה ברחוב צדדי, בלי שאף אחד יראה, והפופולריות שלי תרד."

ויכוח על דבריו של משה דיין בעניין אש"ף התעורר גם במערך. סיכם את הוויכוח מי שהיה שרי-החוף, ח"כ אבא אבן: "יש שבע אופציות ברשות הפלסטינית, ודין תומך בכולן."

מנהל-מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, איש-הרות ומי שהיה חבר-כנסת, מתת-

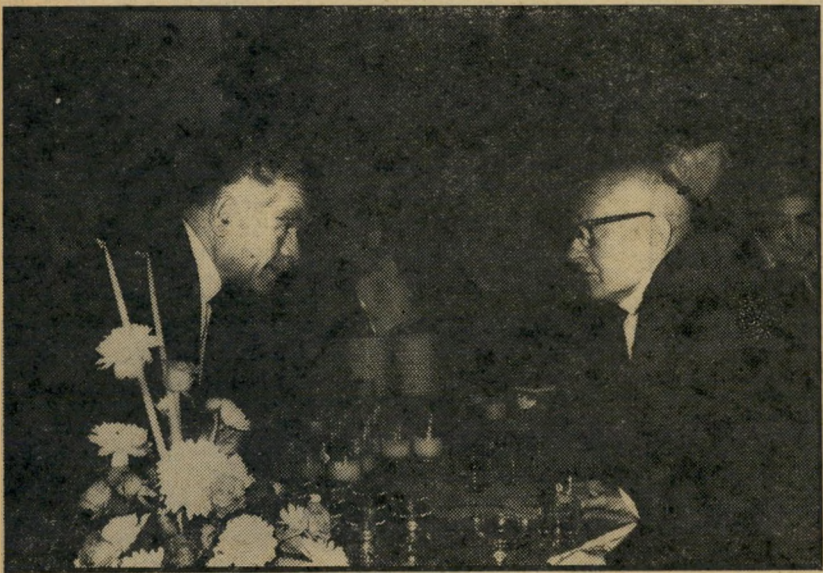
הסתפק במישרדו שבבית ברל. ח"כ שרה-מית אהרןי מסרה שני מיספרי טלפון של מישר רדיה בתל-אביב, אך לא את זה שבביתה בכפר-שמריהו. לעומתה, ח"כ הדמוקרטים שרמה אדיהו מסר רק את הטלפון שלו בבית, ולא בחבר רת-הביטוח אליהו. שאותה הוא מנהל. שרה-החוף לשעבר, יגאל אלון, לא רצה למסור את הטלפון הפרטי שלו בקיבוץ גיי נוסר, ורשם את מיספרי-הטלפון של מרכז מיפלגת-העבודה בי תל-אביב, וכמהו עשה גם שימעון פרס. גם יצחק רבין לא הסכים למסור את מיספרי-הטלפון בביתו, ורשם את מיספר הטלפון שבלישכתו בקרייה. אף אחד מהשרים לא הסכים לגלות את מיספרי-הטלפון שלו בבית. כל מיספרי הטלפון, בבתייהם הוחלפו במישרדים אחרים, כאשר הם מוגו כשרים.

מי שעומד להיות מנכ"ל רשות-השידור יוסף (טומי) לפיד, ביקר השבוע בכנסת ר הבחין בכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, נחמן שי, כשהוא מראיין את יושב-ראש מיפלגת העבודה, שימעון פרס. לפיד ניגש אל שי ואמר לו: "נג, אתה מראיין את פרס?" שי לא התבלבל והשיב לו: "כן, אבל זה לא ימשך עוד הרבה זמן."

אשה קור

מי שהיה שר התיירות, היה אחד מאורחיו של יושב-ראש הכנסת, יצחק שמיר, בקבלת פנים שערך לחברי-הכנסת, חברי-הכנסת לשעבר ועובדי הבית, במלאת 30 שנה לכנסת. קול נראה בתמונה כשהוא מוטרד עלידי הצלם באמצע האוכל, שהוכן עלידי מלון "הילטון" הירושלמי. בתמונה השמאלית נראה אחד מהוותיקים שבין חברי-הכנסת לשעבר, ברל רפטור, מאבות אחדות העבודה, כשהמלצר מגיש לו עוגה. בתמונה התחתונה מימין נראה מי שהיה יושב ראש הכנסת, ישראל ישעיהו, שבאחרונה התחיל להרצות באוניברסיטת תל-אביב בנושא יהדות תימן, כשהוא שקוע בניסוח ובשיחה עם אחד מהעובדים הוותיקים של הכנסת. בתמונה השמאלית למטה נראו היושב-ראש הנוכחי של הכנסת, יצחק שמיר, כאשר הוא משוחח עם אחד מוותיקי חברי-הכנסת לשעבר, ברוך אזניה מעבר לשולחן עמוס במשקאות.

שחקנים, בני הומיור ואם-טל קוהרר, התרשמו מבי קורם בבירה ובארץ. השנה יחזרו לכאן ויופיעו בשידור שירים, מחוזה שכתבו שניהם על הארץ. בפסטיבל-האביב יר פיע גם הזמר הצרפתי שארל אזנאבור, וכבר תוכננו עברי רן ארבע הופעות בירושלים בלבד.

בהצגת תיאטרון חיפה, המחרשה והכוכבים, משתתף השחקן מרדכי בן-זאב בתפקיד בר-מן. מוטקה החליט לקפוץ לשבועיים לסקנדינאוויה, לחלטה של הופעות באידיש. שאורגנה לו שם. את מקומו בהצגה מילא השחקן מיכאל כפיר.

אגב, לפני מיספר ימים, כשגשם שטף את ירושלים, נסע שדרן הטלוויזיה דן כנר במכוניתו, וראה לפתע אשה מוכרת לו עוצרת טרמפ. דן כנר עצל לאשה, וזיהה אותה כאופירה נבון, רעיית הנשיא, ולקח אותה למחוז חפצה.

מאד מהשאלה שהופנתה אליו עלידי חברי-כנסת מסויים, שי לא הבין אם כל האיית-אללה בפרס הם בני משפחה אחת. איית-אללה ("אות אללה" כלור מר פסוק בקוראן) הוא כינוי לאנשי-הדת השיעים הבכירים באיראן.

כאשר הגיע צייצ' לפתיחת תערוכתו של הצייר גד אילמן, הציעה לו בעלת הגלריה פונץ' לשתיה. צייצ' סירב ואמר שלעולם אינו שור תה, בגלל החינוך שקיבל בי שומרי-הצער. עניין אותו מה דעתו של גד אולמן על הנסרי גה מסיני, שהוא נושא התעי רוכה שלו. גד התחמק מתשרי בה, אך צייצ' הודיע לו מייד שהוא מוכן להחזיר את כל סיני אף שהוא אוהב את חצי האי, תמורת שלום של אמת.

ירושלים כבשה את ליבם של רבים שביקרו בה. בשנה שעברה ביקרו בארץ שחקני הרויאל שיקספיר קומפני, בי מיסגרת פסטיבל האביב, ושני

פעת העיתון. מתוך קולגיאליות הוא ניסה לשכנע גם את ראשי האיגוד המיקצועי להתערב בי סיכסוך ולהביא לחידוש הור מוזס מדוע עמל כל-יך למען עיתון השייך לאחרים, השיב: "מאו ומתמיד עסקתי בבניין הארץ." סיבה סבירה אחרת: הלוח הכפול מופיע בשני הערי תונים.

תכסיס של אייבי נתן הקשור בפירסומת עשה הוא לכל הבנקים בארץ, שסירבו לתת לו מודעות. יום אחד החי ליט לפרסם את בנק לאומי לישראל, ללא כל פניה מצידו. שמעו זאת אנשי בנק דיסקונט, והיו בטוחים שבנק לאומי החי ליט לפרסם בכל זאת בקול השלום, ונתנו לו גם הם פירסומות. הצטרפו אליהם שאר הבנקים בארץ, וכיום משדר אייבי פירסומות לכל הבנקים שבעבר התרימו אותו.

המומחה לענייני איראן בארץ, מנשה אמיר, הופתע

הגרופולוגית חיה קיי רן ממיכה לקצור הצלחה בי ניחוש בעיותיהם של חברי הכנסת, לפי כתבי-היד, מבלי שתדע את זהות הכותב. בשבוע שעבר קיבלה קורן את כתבי-ידו של ח"כ הליכוד הלל זיידל, והמסקנות שלה היו: "הוא סור בל מכאביבטן, וחוף מזה יש לו בעיות בחיפוש דרכו הפוליטית." כשנפגש איתה אחר-יך זיידל, הוא היה נדהם. הוא סיפר כי לפני כמה שבועות עבר אמנם ניתוח בכיטו. מבלי שסיפר על כך לאיש, על דרכו הפוליטית לא דיבר.

מי שתרם יותר מכל אדם אחר לסיום השביתה וההשבתה ביומון הארץ ולחיי דוש הופעת העיתון, אחרי הפיסקה של חודש ימים, היה דווי קא בעליו ועורכו של הצהרון ידיעות אחרונות, נוח מוזס. הוא עשה ימים ולילות בניסיון לשכנע את עובדי הדפוס הי שובתים של העיתון מצד אחד, ואת הנהלת העיתון מצד שני, להגיע לפשרה ולחדש את ה-

יהו ("מתי") דרובלכ, ערך שיחה ארוכה עם ראשי-הממשלה מנחם בגין, שבה ניסה לשכנע אותו כי הממשלה תקצה תקציב מיוחד ליישוב חדש בשם מתתיהו שבבקעת הירדן. "למה אתה כל-יך רוצה לתת להם כסף?" התעניין בגין, "היישוב הזה נקרא על שמך?" השיב דרובלכ: "אני מוכן ש ממחר יקראו לו מנחם, אם רק תבטיח שתיתן לו כסף."

שרי-העבודה-הירווחה ישראל בן מודאג תמיד מהופעתו החיצונית. בשבוע שעבר פגש כץ את הכתב הי כלכלי של הארץ, איתן ליפ שיין, ובמקום לומר לו שלום אמר לו: "ליפשיך, איך אני נראה, בסדר?"

מזכירות-הכנסת הוציי אה דים משוכפלים לנוחיות חברי-הכנסת ועובדיה, שבהם הכתובות ומיספרי-הטלפון של כל חברי-הכנסת, בבתייהם הי פרטים ובמישרדיהם. ח"כ הי מערך אבא אבן סירב לפרסם את מיספר הטלפון הפרטי שלו.